

CARLIJN MENS

PRESERVED PLACES

Preserved Places is een project van Carlijn Mens dat zich afspeelde in Schoorl, Eschenau (Duitsland), Diepenheim en Sigean (Frankrijk). Carlijn woonde en werkte drie maanden in Diepenheim, van 1 november 2011 tot en met 1 februari 2012. Ze exposeerde toen o.a. haar verfijnde, kleine houtskooltekeningen van de omgeving van Diepenheim.

De huidige tentoonstelling toont haar confrontatie met de landschappen in de vier plaatsen. Je bevindt je als bezoeker in een kunstmatige licht- en schaduwwereld, waarin zij waargenomen bewegingen in de natuur heeft stilgezet. Door de wijze van tekenen en de kracht van de oplichtende witte vlekken en de intens zwarte plekken van schaduw, creëert zij een dynamische eigen wereld.

Rob Scholte over het werk van Carlijn Mens:

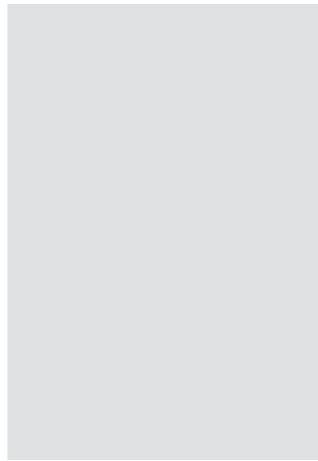
'Ik ben onder de indruk van haar tekentalent. Met houtskool, verbrand hout, is ze virtuoos. Ze legt schaduwen vast en tekent het licht. (...) Ze vraagt of ze mijn portret mag tekenen. (...) Ik krijg een unieke kans te zien hoe ze werkt. Snel, geconcentreerd, wetend wat ze wil. Het resultaat is fabuleus. Ik ben het ten voeten uit. In rolstoel met sigaret. Alsof ik net uit beeld ben greden, sneller dan mijn eigen schaduw. (...). Chapeau!'

Het negende Tekeningencahier van Kunstvereniging Diepenheim is gewijd aan het werk van Carlijn Mens. Dit cahier, met bijdragen van o.a. Rob Scholte, Cornelius Rogge en herman de vries kost € 10,- (€ 7,50 voor leden).

Van het werk van Carlijn Mens is een litho te koop. Misschien wat anders formuleren + titel + afm etc

Carlijn Mens 'A Preserved Place, bos te Schoorl', 2011
houtschool op papier

M
mondriaan
fonds

Kunstvereniging Diepenheim
Grotestraat 17
7478 AA Diepenheim
0547 – 35 21 43

Drawing Centre Diepenheim
Kuimgaarden 1
7478 AN Diepenheim
0547 – 35 28 28

info@kunstvereniging.nl | www.kunstvereniging.nl
Dinsdag t/m zondag van 11.00 tot 17.00 uur

KUNSTVERENIGING
DIEPENHEIM

KUNSTVERENIGING DIEPENHEIM

HESTER OERLEMANS

LINK-O-LOON

CARLIJN MENS PRESERVED PLACES

DRAWING CENTRE DIEPENHEIM

ÉPOS PRESS

TEKENINGEN PRIJS

Hester Oerlemans 'Thonet ballonstoel'

Carlijn Mens Bohlberg, Steigerwald, Eschenau (D), 2011
houtschool op papier

ÉposPress Tekeningen Prijs Justin Wijers
'You have to see this in a different light', 2012
potlood, inkt, acryl-inkt, acryl op papier

HESTER OERLEMANS LINK-O-LOON

Hester Oerlemans (1961, Schijndel) woont en werkt in Berlijn en Amsterdam. Ze heeft een grote belangstelling voor stripverhalen, waarin het onmogelijke mogelijk is. Hester is geïnteresseerd in dat wat je eigenlijk niet ziet.

Haar tentoonstelling LINK-O-LOON vult de benedenruimte van Kunstvereniging Diepenheim als bladzijden in haar eigen stripverhaal. In de tuin staat een kantoorflat van 7,5 meter hoog, die is opgebouwd uit veertig kantoortafels. In de centrale ruimte hangen sculpturen van keramiek, die doen denken aan hondenneuzen. Pilaren omwikkeld met ceintuurs zorgen voor een extra binnenruimte, waar zes ballonstoelen (gemaakt in samenwerking met ballonkunstenaar Guido Verhoef) langzaam leeglopen.

De video van A naar B toont een impressie van de treinreis van Amsterdam naar Berlijn, waar de bovenleidingen zich als een ritmische tekening door de lucht bewegen.

Hester Oerlemans
'Thonet ballonstoel'

'Leeggelopen Thonet ballonstoel'

'Blops'

'Tribune van kratjes'

'Kantoorkolos'

M
mondriaan
fonds

ÈPOSRESS TEKENINGEN PRIJS

E

De ÈposPress Tekeningen Prijs is een initiatief van ÈposPress Zwolle in samenwerking met Drawing Centre Diepenheim en bestaat uit twee prijzen: één voor jong talent (tot 35 jaar) en één voor een kunstenaar (vanaf 45 jaar), die zijn/haar talent door de jaren heen als het ware onzichtbaar heeft bewezen.

Zonder titel, 2012
stoel, tekeningenmap, tekening????

Ben Kruisdijk (1981)

Anatomische afbeeldingen uit oude boeken, stripverhalen, flora- en fauna-afbeeldingen en reproducties van modernistische werken van de eerste helft van de 20ste eeuw worden regelmatig geciteerd. Naast de verschillende technieken die Ben Kruisdijk hiervoor hanteert benut hij ook een divers scala aan media als drager voor zijn werken. Eén van de meest uitgesproken voorbeelden hiervan is zijn gebruik van röntgenfoto's om afbeeldingen in te krassen.

'Memoryoff#01', 2012
inkt op papier

Heidi Linck (1978)

Wanneer architectuur kan worden beschouwd als een taal waarin sociale, politieke en economische opvattingen worden uitgedrukt, dan is de reactie van bewoners en gebruikers op deze architectuur – zoals de fysieke sporen van hun aanwezigheid – evengoed een taal waarin zij reageren op die opvattingen. Heidi Linck onderzoekt deze dialoog door ruimtes een transformatie te laten ondergaan.

'And I began to forget where I came from', 2010
gips, potlood en papier

Femmy Otten (1981)

Femmy Otten legt als het ware de geheugenstructuur bloot van het hout waarmee ze werkt. Ze voegt de legenden van haar geheugen samen met de geschiedenis waarmee we nog vertrouwd zijn. Otten werkt vooral intuïtief; aan haar werk kun je de openheid en nieuwsgierigheid aflezen die de inspiratiebron vormden.

Beide prijzen worden eens in de twee jaar uitgereikt en bestaan uit een tentoonstelling in Drawing Centre Diepenheim en een publicatie. De huidige overzichtstentoonstelling laat werk zien van alle genomineerden voor de ÈposPress Tekeningen Prijs 2012 voor jong talent.

De jury bestaat uit **Roos van Put** (hoofdredacteur Kunstbeeld), **Corrie van der Veen** (curator SNS Reaal en Aegon kunstcollectie), **Ludo van Halem** (conservator 20ste eeuwse kunst Rijksmuseum Amsterdam), **Arno Kramer** (kunstenaar en curator Drawing Centre Diepenheim) en **Diana Wind** (directeur Stedelijk Museum Schiedam).

'The Colossus Building', 20??
potlood op papier

Rik Smits (1982)

De relatie tussen religie en kapitalisme wordt uiteengezet in een omgeving van architectonische landschappen. Deze landschappen laten de contouren van een denkbeeldige stad zien. De buitenproportionele gebouwen herinneren ons aan de industriële utopieën die in onze fantasie zegevierden, maar faalden in het schenken van vrede en humaniteit in de werkelijkheid.

'You have to see this in a different light', 2012
potlood, inkt, acryl-inkt, acryl op papier

Justin Wijers (1981)

De slachtoffers in het werk staan symbool voor moorden, ongelukken en oorlogsslachtoffers in het algemeen. Dit leed wordt op een waardige manier aan een groot publiek getoond met tekeningen die van een hoge technische vaardigheid en toewijding getuigen en tegelijk een grote aantrekkingskracht bezitten door hun verleidelijke kleuren en schoonheid. Wijers lokt de kijker in de val met schoonheid om ze daarna te confronteren met een harde werkelijkheid.